

Bilag 2.

DEPARTEMENTET FOR UDENRIGSØKONOMI

Den 19. november 1975.

Notat om bestemmelserne om fri bevægelighed for arbejdskraft i forbindelse med ratifikation af tillægsprotokollen til associeringsaftalen EF-Grækenland.

Der er under første behandling i Folketinget den 31. oktober 1975 af forslaget til folketingsbeslutning udtrykt ønske om belysning i udvalget af bl. a. bestemmelserne om fri bevægelighed for arbejdskraft.

Følgende oversigt supplerer bemærkningerne i forslaget til folketingsbeslutning:

1. Arbejdskraftens frie bevægelighed.

Ifølge artikel 44 i associeringsaftalen skal arbejdskraftens frie bevægelighed mellem EF og Grækenland, således som det fremgår af artiklerne 48 og 49 i EØF-traktaten, *tidligst* være gennemført den 1. november 1974. De nærmere betingelser herfor fastsættes i associeringsrådet, der træffer afgørelse med enstemmighed. Associeringsrådet kan vedtage en overgangsordning, som skal anvendes indtil den dato, hvor den fulde bevægelighed bliver gennemført. Som følge af associeringsaftalens „nedfrysning“ er der *ikke* inden den 1. november 1974 blevet taget noget skridt henimod indførelsen af fri bevægelighed, idet associeringsrådet ikke engang har vedtaget en overgangsordning. Spørgsmålet er til dato ikke blevet drøftet i associeringsrådet, og drøftelser herom er heller ikke planlagt.

Det er ikke muligt at forudsige, hvornår Grækenland vil rejse spørgsmålet om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for EF. I betragtning af den græske ansøgning om fuldt medlemskab af EF kan det dog ikke udelukkes, at man fra græsk side vil foretrække at afvente den løsning vedr. arbejdskraft, som måtte blive resultatet af optagelsesforhandlingerne. Under alle omstændigheder forekommer det sandsynligt, at Grækenland under hensyn til den nuværende beskæftigelsessituation i EF vil være noget tilbageholdende med at rejse spørgsmå-

let om fri bevægelighed i henhold til associeringsaftalen.

2. Den sociale sikring.

A. EFs regler.

Associeringsaftalen indeholder ingen regler om social sikring af den græske arbejdskraft i EF. En naturlig følge af iværksættelse af artikel 44 vil dog være, at der gennemføres en ordning om social sikring af græske arbejdstagere i EF.

B. De danske regler.

Danmark har ikke indgået en bilateral aftale med Grækenland om social sikring. Der er heller ikke planer om indgåelse af en sådan aftale. Græske statsborgeres sociale rettigheder her i landet afgøres på grundlag *dels* af den generelle danske lovgivning, der på områder som f.eks. sygesikring og dagpenge ved sygdom og ulykke sidestiller udlændinge med fast bopæl i landet med danskere, *dels* på grundlag af reglerne i Europarådets midlertidige overenskomster af 11. december 1953 om social tryghed. Disse overenskomster, som såvel Grækenland som Danmark har ratificeret, har navnlig betydning for grækeres adgang til at opnå de danske sociale pensioner.

3. Antallet af græske arbejdstagere i EF og i Danmark.

Det anslås, at antallet af græske arbejdstagere (ekskl. familiemedlemmer) i hele EF pr. 1. januar 1974 var ca. 290.000 (hvoraf ca. 225.000 i Vesttyskland). Den 1. januar 1975 havde 451 græske statsborgere arbejdstilladelse i Danmark, medens 49 alene havde opholdstilladelse.